

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของผลการทดลองและการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนแต่ละตัวยกกำลังสอง
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงค่าเอฟ
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
$*$	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
I	แทน	ระยะของการทดลอง
G	แทน	วิธีการทดลอง
$I \times G$	แทน	ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง
Source of Variation	แทน	แหล่งความแปรปรวน

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยขอเสนอผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ที่มีต่อความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความภาคภูมิใจในตนเองในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ที่เป็นกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ระหว่างวิธีการทดลอง กับระยะเวลาของการทดลอง

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์กลุ่มควบคุม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์แต่ละกลุ่มด้วยตารางและภาพประกอบ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ที่ได้รับ
การให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมและกลุ่มควบคุมใน
ระยะต่าง ๆ

กลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษา				กลุ่มควบคุม			
กลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์							
คนที่	ระยะ			คนที่	ระยะ		
	ก่อนการ	หลังการ	ติดตามผล		ก่อนการ	หลังการ	ติดตามผล
	ทดลอง	ทดลอง			ทดลอง	ทดลอง	
1	205	276	241	1	212	211	208
2	214	271	280	2	206	234	221
3	213	225	229	3	214	231	235
4	222	278	279	4	223	220	226
5	222	269	272	5	194	190	195
6	211	287	277	6	206	210	208
7	208	224	220	7	212	211	209
8	212	279	275	8	159	162	160
รวม	1,707	2,109	2,073		1,626	1,669	1,662
$\bar{X}$	213.38	263.63	259.13		203.25	208.63	207.75
SD	6.05	24.75	24.89		19.70	23.32	22.98

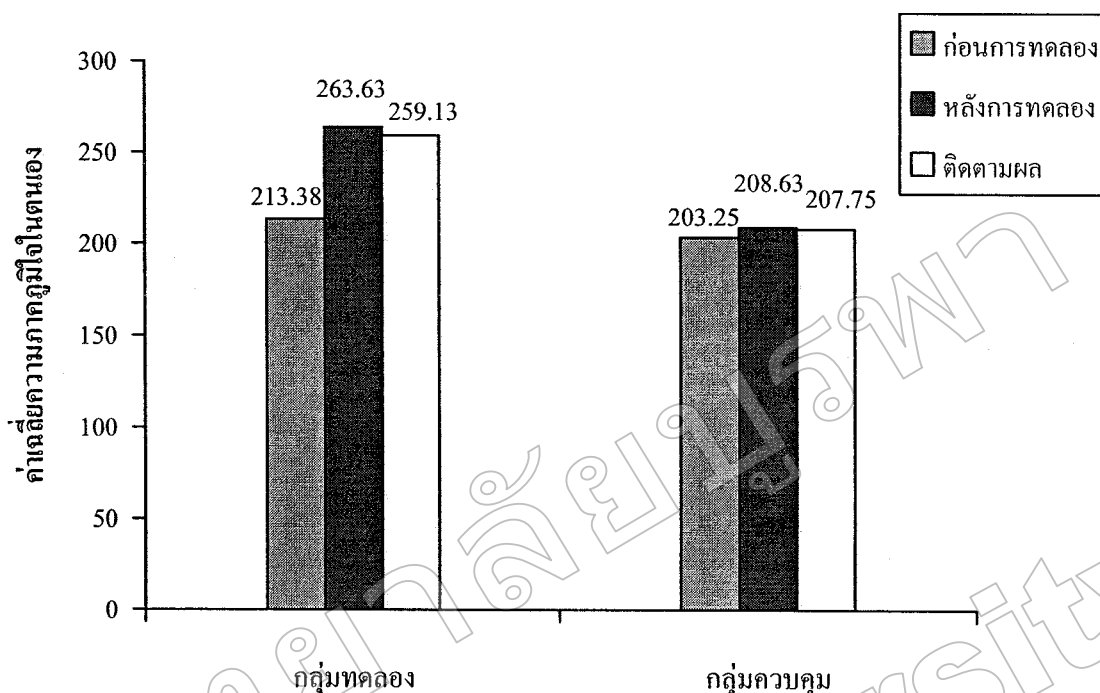
จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองในระยะก่อนการทดลอง
ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของนักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณา
เหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมเป็น 213.38, 263.63 และ 259.13 ส่วนนักเรียนในกลุ่มควบคุมเป็น
203.25, 208.63 และ 207.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความภาคภูมิใจในตนเองระยะต่าง ๆ ของการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม และนักเรียนในกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	ระยะการทดลอง	$\bar{X}$	SD	N
กลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษา	ก่อนการทดลอง	213.38	6.05	8
แบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์	หลังการทดลอง	263.63	24.75	8
และพฤติกรรม	ติดตามผล	259.13	24.89	8
กลุ่มควบคุม	ก่อนการทดลอง	203.25	19.7	8
	หลังการทดลอง	208.63	23.32	8
	ติดตามผล	207.75	22.98	8

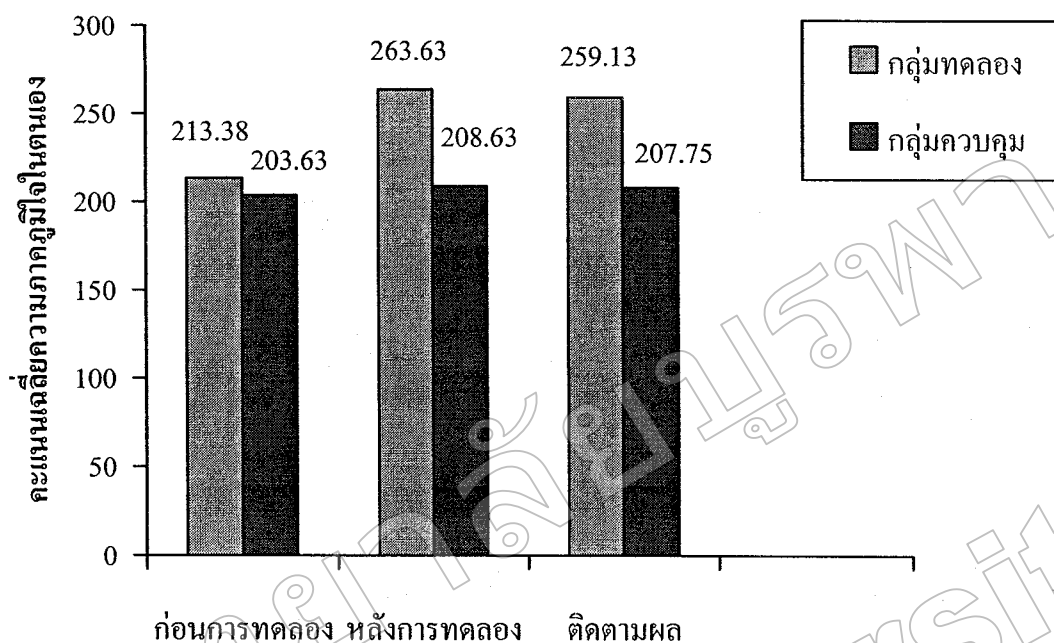
จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมและนักเรียนที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์กลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองเป็น 213.38 และ 203.25 ตามลำดับ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 6.05 และ 19.70ตามลำดับ ระยะหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองเป็น 263.63 และ 208.63 ตามลำดับ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 24.75 และ 22.98 ตามลำดับ ส่วนในระยะติดตามผลมีคะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองเป็น 259.13 และ 207.75 ตามลำดับ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 24.89 และ 22.98 ตามลำดับ

กล่าวคือ ระยะก่อนการทดลองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ทั้งสองกลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองต่างกันเล็กน้อย ในระยะหลังการทดลองคะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ในกลุ่มทดลอง คือ กลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมมีความภาคภูมิใจในตนเองเพิ่มขึ้นเป็น 263.63 และระยะติดตามผลเพิ่มขึ้นเป็น 259.13 ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์กลุ่มควบคุมใกล้เคียงกันทั้ง 3 ระยะ คือ 203.25 , 208.63, 207.75

ภาพที่ 3 แผนภูมิแท่งเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม และนักเรียนกลุ่มควบคุม ในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง

จากภาพที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมมีคะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองในระยะก่อนการทดลองเป็น 213.38 ระยะหลังการทดลองเป็น 263.63 ซึ่งเพิ่มขึ้นกว่าระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 50.25 ส่วนระยะติดตามผลเป็น 259.13 ซึ่งเพิ่มขึ้นกว่าระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 45.75 และลดลงกว่าระยะหลังการทดลองเท่ากับ 4.5 ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์กลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองในระยะก่อนการทดลองเป็น 203.63 ระยะหลังการทดลองเป็น 208.63 ซึ่งเพิ่มขึ้นกว่าระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 5 ส่วนในระยะติดตามผลมีค่า 207.75 ซึ่งเพิ่มขึ้นกว่าระยะก่อนการทดลอง และลดลงกว่าระยะหลังการทดลอง ตามลำดับ

ภาพที่ 4 แผนภูมิแท่งเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองในระยะต่าง ๆ ของการทดลองในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม และนักเรียนกลุ่มควบคุม

จากภาพที่ 4 พบว่า ในระยะก่อนการทดลองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม มีคะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ในกลุ่มควบคุมเท่ากับ 10.13 ในระยะหลังการทดลองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมมีคะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ในกลุ่มควบคุมเท่ากับ 55 และในระยะติดตามผลนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม มีคะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเอง สูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ในกลุ่มควบคุมเท่ากับ 51.38 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเอง ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลอง

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลอง

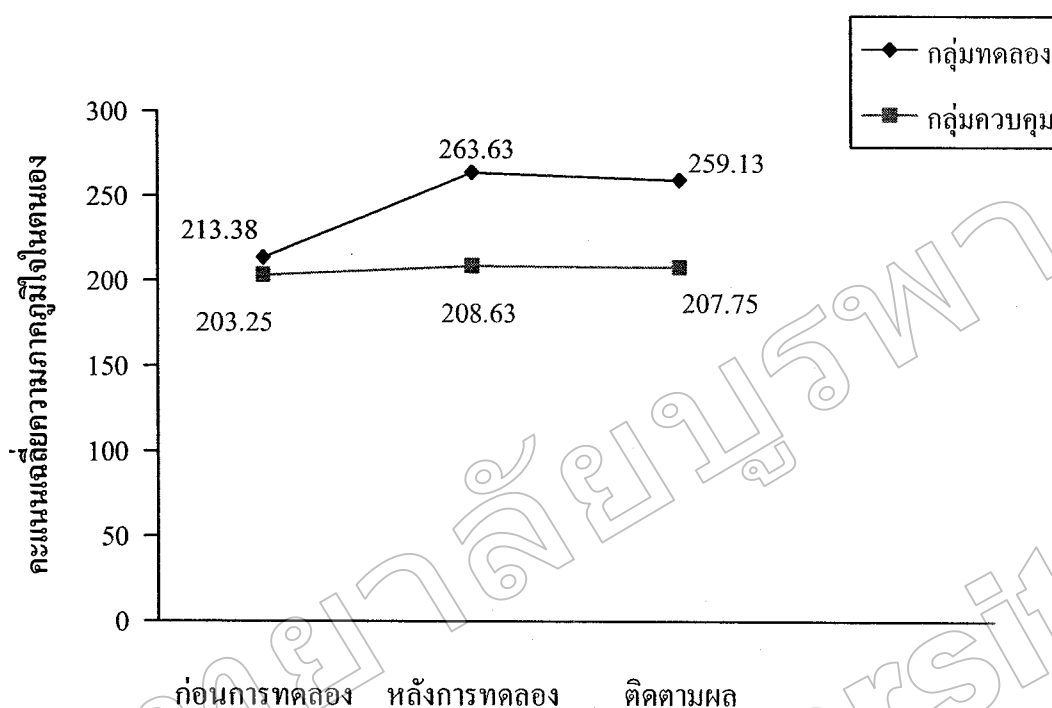
Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Subjects	15	33701.92		
Group (G)	1	18096.33	18096.33	16.23*
SS w/in Group	14	15605.58	1114.68	
Within Subjects	32	15996		
Interval	2	7530.79	3765.4	30.18*
IxG	2	4971.29	2485.65	19.92*
Ix SS w/in Group	28	3493.92	124.78	
Total	47	49697.92		

$F_{.05} (1, 14) = 4.60$, $F_{.05} (2, 28) = 3.34$

* $p < .05$

จากตารางที่ 4 พบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองระหว่างระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ที่ได้รับโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เนื่องจากมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง กล่าวคือ ผลของการทดลองขึ้นอยู่กับระยะเวลาในการทดลอง ระยะเวลาในการทดลองทำให้ผลการทดลองเกิดความแตกต่างกัน ดังภาพแสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง ที่ 4

ภาพที่ 5 กราฟเส้นแสดงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์กลุ่มควบคุม กับระยะเวลาของการทดลอง

จากภาพที่ 5 พบว่า ในระยะก่อนการทดลองคะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ในกลุ่มควบคุมมีความใกล้เคียงกัน แต่ในระยะหลังการทดลองและในระยะติดตามผลเกิดการเปลี่ยนแปลงของคะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเอง โดยในระยะหลังการทดลองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมมีคะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ในกลุ่มควบคุม และในระยะติดตามผลนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมมีคะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองสูงกว่านักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ในกลุ่มควบคุมเช่นกัน แสดงให้เห็นว่าวิธีการทดลองกับระยะเวลาในการทดลองนั้นส่งผลต่อความภาคภูมิใจในตนเองร่วมกัน จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ในกลุ่มทดลองสูงขึ้น ดังนั้น จึงพบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลอง

เนื่องจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาในการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยจึงมุ่งทดสอบผลย่อย (Simple Effect) ของวิธีการทดลองและผลย่อยของระยะเวลาการทดลอง ดังผลแสดงในตอนที่ 3 และ 4

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยะก่อนการทดลอง

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Subjects	1	410.06	410.06	0.9
Within Subjects	42	19099.5	454.75	

$F_{.05}(1, 20) = 4.35$

* $p < .05$

ปรับค่า df ด้วยวิธีการของ Welch-Satterwaite (Howell, 1992, p. 451) ได้ค่า $df = 20.46$

จากตารางที่ 5 พบว่า ในระยะก่อนการทดลองคะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ค่าเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองของกลุ่มทดลอง ($\bar{X} = 213.38$) และกลุ่มควบคุม ($\bar{X} = 203.25$) ไม่แตกต่างกัน

กล่าวคือ คะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลองไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะหลังการทดลอง

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Subjects	1	12,100	12,100	26.61*
Within Subjects	42	19,099.5	454.75	

$$F_{.05}(1, 20) = 4.35$$

$$*p < .05$$

ปรับค่า df ด้วยวิธีการของ Welch-Satterwaite (Howell, 1992, p. 451) ได้ค่า $df = 20.46$

จากตารางที่ 6 พบว่า ในระยะหลังการทดลองคะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ คะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองในระยะหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน

กล่าวคือ คะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองในระยะหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกัน โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมมีความภาคภูมิใจในตนเองสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ในกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 7 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะติดตามผล

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Subjects	1	10557.56	10557.56	23.22*
Within Subjects	42	19099.5	454.75	

$$F_{.05}(1, 20) = 4.35$$

$$*p < .05$$

ปรับค่า df ด้วยวิธีการของ Welch-Satterwaite (Howell, 1992, p. 451) ได้ค่า $df = 20.46$

จากตารางที่ 7 พบว่า ในระยะติดตามผลคะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กล่าวคือ คะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองในระยะติดตามผลของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกัน โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ในกลุ่มทดลองมีความภาคภูมิใจในตนเองสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ในกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์กลุ่มควบคุม

ตารางที่ 8 ผลการทดสอบผลย่อยของระยะเวลาการทดลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Subjects	7	5950.96		
Interval	2	12369	6184.5	29.57*
Error	14	2927.67	209.12	

$F_{.05} (2, 14) = 3.74$

* $p < .05$

จากตารางที่ 8 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กล่าวคือ การให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมให้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ ส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเอง ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลแตกต่างกัน ดังนั้น เพื่อให้ทราบว่าจะระยะใดที่มีผลต่างกันจึงได้ทำการเปรียบเทียบรายคู่ โดยวิธีการของนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls Method)

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองรายคู่ของกลุ่มทดลอง
 ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ด้วยวิธีการทดสอบ
 แบบนิวแมนคูลส์ (Newman – Keuls Method)

	ระยะก่อนการทดลอง	ระยะติดตามผล	ระยะหลังการทดลอง
$\bar{X}$	213.38	259.13	263.63
213.38	-	45.75*	50.25*
259.13		-	4.5
263.63			-
r		2	3
$q_{.95}(r, 14)$		3.03	3.7
$q_{.95}(r, 14) \sqrt{\frac{MS_{error}}{n}}$		15.49	18.92

* $p < .05$

จากตารางที่ 9 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ในระยะก่อนการทดลอง และระยะหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในระยะก่อนการทดลอง และระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

กล่าวคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวไม่สมบูรณ์ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง แต่ไม่พบความแตกต่างในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล แสดงว่าการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมก่อให้เกิดความคงทนในด้านความภาคภูมิใจในตนเอง

ตารางที่ 10 ผลการทดสอบย่อยของระยะเวลาในการทดลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ที่มาจากรอบครัวไม่สมบูรณ์กลุ่มควบคุม

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Subjects	7	9654.63		
Interval	2	133.08	66.54	1.65
Error	14	566.25	40.45	
Total	23	10353.96		

$F_{.05} (2, 14) = 3.74$

จากตารางที่ 10 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้นที่มาจากรอบครัวไม่สมบูรณ์ในกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง
และระยะติดตามผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

กล่าวคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากรอบครัวไม่สมบูรณ์ในกลุ่มควบคุม
มีคะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และ
ระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน